

BELGISCHE SENAAAT**ZITTING 2008-2009**

17 DECEMBER 2008

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I)*Evocatieprocedure***VERSLAG**

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE SOCIALE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW VIENNE

I. INLEIDING

Dit optioneel bicameraal wetsontwerp werd in de Kamer van volksvertegenwoordigers oorspronkelijk ingediend als een wetsontwerp van de regering (stuk Kamer, nr. 52-1608/1).

SÉNAT DE BELGIQUE**SESSION DE 2008-2009**

17 DÉCEMBRE 2008

Projet de loi portant des dispositions diverses (I)*Procédure d'évocation***RAPPORT**

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES SOCIALES
PAR
MME VIENNE

I. INTRODUCTION

Le projet de loi qui fait l'objet du présent rapport relève de la procédure bicamérale facultative et a été déposé initialement à la Chambre des représentants par le gouvernement (doc. Chambre, n° 52-1608/1).

Samenstelling van de commissie / Composition de la commission :

Voorzitter / Présidente : Nahima Lanjri.**Leden / Membres :**

CD&V	Wouter Beke, Dirk Claes, Nahima Lanjri, Els Schelfhout.
MR	Jacques Brotchi, Richard Fournaux, Dominique Tilmans.
Open VLD	Jean-Jacques De Gucht, Patrik Vankrunkelsven.
Vlaams Belang	Jurgen Ceder, Nele Jansegers.
PS	Sfia Bouarfa, Christiane Vienne.
SP.A-VI. Pro	Marleen Temmerman, Myriam Vanlerberghe.
CDH	Anne Delvaux.
Écolo	Isabelle Durant.

Plaatsvervangers / Suppléants :

Sabine de Bethune, Miet Smet, Elke Tindemans, Pol Van Den Driessche, Els Van Hoof.
Berni Collas, Christine Defraigne, Alain Destexhe, Philippe Monfils.
Margriet Hermans, Nele Lijnen, Paul Wille.
Yves Buysse, Hugo Coveliers, Karim Van Overmeire.
Joëlle Kapompolé, Philippe Mahoux, Olga Zrihen.
Bart Martens, Guy Swennen, Johan Vande Lanotte.
Marc Elsen, Jean-Paul Procureur.
Josy Dubié, Carine Russo.

*Zie :***Stukken van de Senaat :****4-1051 - 2007/2008 :**

- Nr. 1 : Ontwerp geëvoceerd door de Senaat.
Nr. 2 : Amendementen.

*Voir :***Documents du Sénat :****4-1051 - 2007/2008 :**

- N° 1 : Projet évoqué par le Sénat.
N° 2 : Amendements.

Het werd op 11 december 2008 aangenomen door de Kamer van volksvertegenwoordigers, met 86 tegen 54 stemmen. Het werd op 12 december 2008 overgezonden aan de Senaat en op diezelfde dag geëvoceerd.

Met toepassing van artikel 27, 1, tweede lid, van het Reglement van de Senaat, heeft de commissie voor de Sociale Aangelegenheden, die werd gevat door de artikelen 4 tot 6, 19 tot 30, 53 tot 67, 95 tot 105, 110 tot 112 en 187 tot 230, de bespreking van dit wetsontwerp aangevat vóór de eindstemming in de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 10 en 16 december 2008, in aanwezigheid van mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, mevrouw Milquet, vice-eersteminister en minister van Werk, mevrouw Sabine Laruelle, minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid, mevrouw Arena, minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden en de heer Paul Magnette, minister van Klimaat en Energie.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR MEVROUW ARENA, MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, PENSIOENEN EN GROTE STEDEN

A. Maatschappelijke Integratie

a. Artikelen 4 tot 6

De minister preciseert dat artikel 4 van het wetsontwerp ertoe strekt artikel 71 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn in die zin te wijzigen dat het overeenkomt met een arrest van het Grondwettelijk Hof.

In arrest nr. 35/2008 van 4 maart 2008, heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat artikel 71, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de rechten op verdediging van de aanvrager van maatschappelijke dienstverlening bij ontstentenis van een beslissing van het OCMW te veel inperkt en dat het overigens aanleiding geeft tot een verschil in behandeling dat niet redelijk is verantwoord, tussen de aanvrager van maatschappelijke dienstverlening en de sociaal verzekerden voor wie artikel 23, tweede lid, van het Handvest van de sociaal verzekerde bepaalt dat het beroep tegen een instelling van sociale zekerheid moet worden ingesteld binnen drie maanden « na de vaststelling van het in gebreke blijven van de instelling ».

De wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is bedoeld om deze in overeenstemming te

Il a été adopté par la Chambre des représentants le 11 décembre 2008, par 86 voix contre 54 et a été transmis le 12 décembre 2008 au Sénat, qui l'a évoqué le même jour.

En application de l'article 27, 1, alinéa 2, du règlement du Sénat, la commission des Affaires sociales, qui a été saisie des articles 4 à 6, 19 à 30, 53 à 67, 95 à 105, 110 à 112 et 187 à 230, a entamé la discussion de ce projet de loi avant le vote final à la Chambre des représentants.

La commission a examiné le projet de loi visé au cours de ses réunions des 10 et 16 décembre 2008, en présence de Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, Mme Milquet, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, Mme Sabine Laruelle, ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique, Mme Arena, ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes Villes, et de M. Paul Magnette, ministre du Climat et de l'Énergie.

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DE MME ARENA, MINISTRE DE L'INTÉGRATION SOCIALE, DES PENSIONS ET DES GRANDES VILLES

A. Intégration sociale

a. Articles 4 à 6

La ministre précise que l'article 4 du projet de loi vise à modifier l'article 71 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale afin de le mettre en conformité avec un arrêt de la Cour constitutionnelle.

La Cour constitutionnelle, dans son arrêt n° 35/2008 du 4 mars 2008, a considéré que l'article 71, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale porte une atteinte disproportionnée aux droits de la défense du demandeur d'aide sociale qui se trouve confronté à une absence de décision du CPAS et que par ailleurs, il crée une différence de traitement qui n'est pas raisonnablement justifiée entre le demandeur d'aide sociale et les assurés sociaux à l'égard desquels l'article 23, alinéa 2, de la Charte de l'assuré social dispose que le recours exercé à l'encontre d'une institution de sécurité sociale doit être introduit dans les trois mois « à dater de la constatation de la carence de l'institution ».

La modification de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'action sociale a pour but de se conformer à cet arrêt de la Cour constitutionnelle en

brenge met dit arrest van het Grondwettelijk Hof en is geïnspireerd op de oplossing waarvoor is gekozen in het Handvest van de sociaal verzekerde.

De minister geeft aan dat de bij artikel 5 van dit wetsontwerp aangebrachte wijziging in artikel 47, § 1, derde lid, tweede streepje, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie eveneens is ingegeven door een arrest van het Grondwettelijk Hof (arrest nr. 57/2008 van 19 maart 2008).

In dat arrest werd ook kritiek geuit op het verschil in behandeling tussen de aanvragers van een leefloon en de sociaal verzekerden.

Inzake de wijziging aan artikel 6, onderstreept de minister dat de dringende wijziging aan de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn nodig is wegens de verzadiging in de opvangvoorzieningen voor asielzoekers. Ingevolge de nieuwe asielpcedure wordt aan de personen die een opvangstructuur voor asielzoekers verlaten immers geen code 207 meer toegekend. Daardoor ontstaan er territoriale bevoegdheidsconflicten tussen OCMW's, wat het vertrek van personen uit die opvangstructuren onmogelijk maakt en wat daar tot opstopping leidt.

Om elke vorm van discussie te voorkomen als het erop aankomt uit te maken welk OCMW bevoegd is om de huurwaarborg ten laste te nemen van mensen die een opvangvoorziening voor asielzoekers verlaten, wordt in de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn een specifieke regel in verband met de territoriale bevoegdheid van de OCMW's opgenomen, teneinde te bepalen dat de bevoegdheid om de huurwaarborg te verlenen aan iemand die een opvangvoorziening voor asielzoekers verlaat, ligt bij het OCMW van de gemeente op het grondgebied waarvan zich de woning bevindt waarvoor om de huurwaarborg wordt verzocht. Zo wordt overbelasting voorkomen van de OCMW's van de gemeenten op het grondgebied waarvan opvangvoorzieningen voor asielzoekers gelegen zijn.

Diezelfde specifieke bevoegdheidsregel zal toepasselijk zijn wanneer er een eerste huurgeld moet worden toegekend.

Indien de persoon de woonst niet kan aanwijzen waarin hij zich wenst te installeren, is deze bijzondere bevoegdheidsregel niet van toepassing. In dergelijke gevallen wordt de algemene bevoegdheidsregel (gewoonlijk verblijf) van artikel 1, 1°, van voormelde wet, toegepast.

s'inspirant de la solution retenue dans la Charte de l'assuré social.

La ministre indique que la modification apportée par l'article 5 du projet de loi à l'article 47, § 1er, alinéa 3, deuxième tiret, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale s'inspire, elle aussi, d'un arrêt de la Cour constitutionnelle (arrêt n° 57/2008 du 19 mars 2008).

Cet arrêt critiquait également la différence de traitement entre le demandeur du droit à l'intégration sociale et les assurés sociaux.

En ce qui concerne la modification apportée par l'article 6, la ministre souligne que la modification urgente de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale s'impose de par la situation de saturation dans les structures d'accueil pour demandeurs d'asile. En effet, avec la nouvelle procédure d'asile, les personnes qui quittent la structure d'accueil ne se voient plus attribuer un code 207. Dès lors, les conflits de compétence territoriale apparaissent entre les CPAS, ce qui rend impossible le départ des personnes des structures d'accueil et crée un engorgement dans celles-ci.

Afin d'éviter toute discussion concernant la détermination du CPAS compétent pour la prise en charge de la garantie locative pour les personnes qui quittent une structure d'accueil pour demandeurs d'asile, une règle spécifique de compétence territoriale des CPAS est insérée dans la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'action sociale pour préciser que le CPAS compétent pour accorder la garantie locative à une personne qui quitte une structure d'accueil pour demandeurs d'asile est celui de la commune où se trouve le logement pour lequel la garantie locative est sollicitée. Ainsi, on évite de surcharger les CPAS des communes sur le territoire desquelles se trouvent des structures d'accueil pour demandeurs d'asile.

Cette même règle spécifique de compétence sera d'application s'il y a lieu d'octroyer un premier loyer.

Pour les cas où la personne ne sait pas déterminer le logement dans lequel elle va s'installer, cette règle spécifique de compétence n'est pas applicable. La règle générale de compétence (résidence habituelle) de l'article 1er, 1°, de la loi précitée est dans ces cas d'application.

b. Pensioenen (artikelen 53 tot 67)

1. Hoofdstuk 1

1.1. Vergoedingspensioenen

Artikelen 53 tot 55

Er bestaat op dit moment in de wetgeving op de vergoedingspensioenen (die voor de militairen het equivalent van de arbeidsongevallen is) een discriminatie tussen de wezen naargelang ze geboren zijn uit al dan niet gehuwde ouders.

Momenteel kan enkel de vaderloze of moederloze wees van wie de nog levende ouder geen recht heeft op een overlevingspensioen omdat hij uit de echt gescheiden is of hertrouwd, worden gelijkgesteld met een volle wees — een noodzakelijke voorwaarde om aanspraak te kunnen maken op het pensioen.

Het is echter voor niet-gehuwde personen uiteraard onmogelijk te voldoen aan de voorwaarde dat het huwelijk is beëindigd door een echtscheiding of een tweede huwelijk.

Er wordt dus een einde aan deze discriminatie gemaakt door de voorwaarde dat er een huwelijk is geweest dat beëindigd door één van deze twee omstandigheden, te vervangen door de voorwaarde dat de langstlevende ouder geen recht heeft op een pensioen van langstlevende echtgenoot (de reden is van geen belang).

De datum 1 januari 2007 is die van het ongeval van Belgische militairen in Libanon naar aanleiding waarvan wezen zich in deze situatie bevinden.

2. Hoofdstuk 2

2.1. Rust en overlevingspensioenen

Afdeling 1

Actieve diensten

Artikelen 56 en 57

Voor de berekening van het rust- en overlevingspensioen in de overheidssector wordt doorgaans het tantième 1/60 gehanteerd. Elk jaar in actieve dienst wordt echter ten belope van 1/50 in aanmerking genomen. Het tantième 1/50 wordt uitsluitend toegekend wanneer het personeelslid een graad heeft die is opgenomen in de bij de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen gevoegde tabel. De graden van de burgerlijke ambtenaren van het stafdepartement Inlichtingen en Veiligheid kwamen in die tabel voor. Als gevolg van een statuuther-

*b. Pensions (articles 53 à 67)*1. Chapitre 1er

1.1. Pensions de réparation

Articles 53 à 55

Il existe actuellement dans la législation relative aux pensions de réparation (qui constitue pour les militaires l'équivalent des accidents du travail) une discrimination entre les orphelins selon qu'ils sont issus de parents mariés ou non.

Actuellement, seuls peuvent être assimilés à des orphelins de père et de mère — condition indispensable pour prétendre à la pension —, les orphelins de père ou de mère dont le parent resté en vie n'a pas droit à une pension de survie en raison du fait qu'il était divorcé ou s'était remarié.

Or, il est bien entendu impossible de satisfaire à la condition que le mariage ait pris fin suite à un divorce ou à un remariage pour des personnes non mariées.

Dès lors, il est mis fin à cette discrimination en remplaçant la condition qu'il y ait eu un mariage qui a pris fin suite à ces deux circonstances par la condition que le parent resté en vie n'ait pas droit à une pension de conjoint survivant (peu importe le motif).

La date du 1er janvier 2007 est celle de l'accident de militaires belges au Liban suite auquel des orphelins se trouvent dans cette situation.

2. Chapitre 2

2.1. Pensions de retraite et de survie

Section 1re

Services actifs

Articles 56 et 57

En ce qui concerne le calcul de la pension de retraite et de survie, le tantième de 1/60 est habituellement utilisé pour le calcul de la pension du secteur public. Toutefois, les services actifs sont pris en compte à raison de 1/50 par année de service. Le tantième de 1/50 est accordé uniquement lorsque le membre du personnel est titulaire d'un grade repris dans le tableau annexé à la loi du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques. Les grades des agents civils du département d'état-major renseignements et sécurité figuraient dans ce tableau. À la suite d'une réforme

vorming werd de benaming van de graden van die burgerlijke ambtenaren gewijzigd. Artikel 56 behelst een aanpassing van de tabel van de «actieve diensten», zodat de betrokkenen net als voorheen het preferentiële tantième kunnen blijven genieten. Artikel 56 treedt in werking op 1 september 2003, de datum waarop voormeld statuut werd gewijzigd.

Afdeling 2

Pensioenen van de plaatselijke overheidsdiensten

Artikelen 58 tot 61

De wetgeving inzake pensioenen van de lokale besturen voorziet in bepaalde «bijdragemechanismen» wat de pensioenlasten betreft, ter ontrading van herstructureringen die leiden tot een overdracht van personeel van een plaatselijk bestuur dat aangesloten is bij een gesolidariseerd pensioenstelsel (gemeenschappelijk pensioenstelsel van de plaatselijke besturen — pool 1 of stelsel van de nieuwe aangeslotenen bij de Rijksdienst — pool 2) naar een plaatselijk bestuur dat niet deelneemt aan hetzelfde gesolidariseerde pensioenstelsel.

De thans vigerende teksten leiden ertoe dat de «bijdragemechanismen» zelfs worden toegepast bij een overdracht van personeel van een plaatselijk bestuur dat aangesloten is bij één van de twee gesolidariseerde pensioenstelsels naar een plaatselijk bestuur dat aangesloten is bij het andere gesolidariseerde pensioenstelsel (omdat het niet deelneemt aan het eerste stelsel). Bij personeelsoverdrachten tussen pool 1 en pool 2 is er geen sprake van een échte stopzetting van de solidariteit, omdat de ambtenaren van het ene naar het andere gesolidariseerde stelsel overstappen.

De wetgeving behoort te worden aangepast, opdat de in deze bepalingen vervatte pensioenbijdragemechanismen niet langer van toepassing zouden zijn ingeval het personeel overstapt van pool 1 naar pool 2.

3. Hoofdstuk 3

3.1. Overzeese sociale zekerheid

Artikelen 62 en 63

Dit hoofdstuk wijzigt de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid, teneinde een antwoord te bieden op een arrest van het Grondwettelijk Hof. Tot 31 december 2006 lag de normale pensioengerechtigde leeftijd op 55 jaar voor vrouwen, terwijl die leeftijd voor mannen afhing van de

statutaire, la dénomination des grades de ces agents a été modifiée. L'article 56 adapte le tableau des services actifs afin que ces agents puissent continuer à bénéficier, comme par le passé, de tantième préférentiel. L'article 56 entre en vigueur le 1er septembre 2003, date de la modification statutaire précitée.

Section 2

Pensions des pouvoirs locaux

Articles 58 à 61

La législation en matière de pensions des pouvoirs locaux prévoit certains mécanismes de «contribution» dans la charge des pensions en vue de dissuader les restructurations qui entraînent un transfert de personnel d'une administration locale affiliée à un régime solidarisé de pension (régime commun de pension des pouvoirs locaux — pool 1 ou régime des nouveaux affiliés à l'Office — pool 2) vers une administration locale qui ne participe pas à ce même régime solidarisé de pensions.

Les textes actuels aboutissent à l'application des mécanismes de «contribution» même en cas d'un transfert de personnel d'une administration locale affiliée à un des deux régimes solidarisés de pension vers une administration locale affiliée à l'autre régime solidarisé de pension (puisque'elle ne participe pas au premier régime). En cas de transferts de personnel entre le pool 1 et le pool 2, il n'y pas de réelle sortie de la solidarité étant donné que les agents passent d'un régime solidarisé à un autre régime solidarisé.

La législation doit être adaptée afin que les mécanismes de contribution à la charge des pensions prévues par ces dispositions ne s'appliquent plus en cas de transfert du personnel entre le pool 1 et le pool 2.

3. Chapitre 3

3.1. Sécurité sociale d'outre-mer

Articles 62 et 63

Ce chapitre modifie la loi du 17 juillet 1963 relatif à la sécurité sociale d'outre-mer afin de donner suite à un arrêt de la Cour constitutionnelle. Jusqu'au 31 décembre 2006, l'âge normal de la pension était fixé à 55 ans pour les femmes alors que pour les hommes, l'âge dépendait de la durée de participation à l'assu-

verzekeringsduur. Vanaf 1 januari 2007 werd die leeftijd zowel voor mannen als voor vrouwen opgetrokken tot 65 jaar, ongeacht de verzekeringsduur. Aangezien bij wet niet in een overgangsregeling was voorzien, werd de pensioengerechtigde leeftijd van hen die 20 jaar verzekerd waren geweest, opgetrokken van 55 tot 65 jaar. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat zulks een buitensporige aantasting vormde van hun rechtmatige verwachtingen, zonder dat een dwingende reden van algemeen belang het ontbreken van een overgangsmaatregel kon verantwoorden.

4. Hoofdstuk 4

4.1. Inkomensgarantie voor ouderen

Artikelen 64 en 65

Momenteel gelden terzake twee wetgevingen naast elkaar: de wet betreffende het gewaarborgd inkomen voor ouderen, die langzamerhand uitdooft, en de wet met betrekking tot de IGO (inkomensgarantie voor ouderen), die beter is afgestemd op de huidige sociale behoeften van de ouderen.

De voorgestelde wijziging van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen strekt ertoe het administratief beheer van de regeling van het gewaarborgd inkomen te vergemakkelijken, en tegelijk te garanderen dat de huidige begunstigen van die regeling worden opgenomen in de regeling van de inkomensgarantie voor ouderen.

Daartoe zouden vanaf 1 april 2009 de volgende principes gelden:

— stabilisatie van de bedragen van het gewaarborgd inkomen voor ouderen op basis van het bedrag van maart 2009;

— behoud van het principe van de koppeling van die bedragen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen;

— als het recht op het gewaarborgd inkomen moet worden herzien ingevolge, bijvoorbeeld, de toekenning van een pensioen of een verhoging van de bestaansmiddelen, dan worden de betrokkenen geleidelijk opgenomen in de IGO-regeling.

Deze bepaling treedt in werking op 21 april 2009.

rance. À partir du 1er janvier 2007, l'âge a été fixé à 65 ans tant pour les hommes que pour les femmes, indépendamment de la durée de participation à l'assurance. Étant donné que ces lois n'avaient pas prévu de régime transitoire, les assurés qui avaient déjà participé à l'assurance depuis 20 ans, ont vu leur âge de la pension passer de 55 à 65 ans. La Cour constitutionnelle a estimé qu'il y avait atteinte excessive à leurs attentes légitimes sans qu'un motif impérieux d'intérêt général ne justifie l'absence d'un régime transitoire.

4. Chapitre 4

4.1. Garantie de revenu aux personnes âgées

Articles 64 et 65

Actuellement, deux législations coexistent en la matière: celle relative au revenu garanti aux personnes âgées, législation qui tombe progressivement en désuétude, et celle relative à la GRAPA (garantie de revenu aux personnes âgées), législation mieux adaptée aux besoins sociaux actuels de ces personnes âgées.

La modification proposée de la loi du 22 mars 2001 instituant la GRAPA vise à faciliter la gestion administrative du régime du revenu garanti tout en garantissant aux bénéficiaires actuels du revenu garanti leur intégration dans le régime de la garantie de revenus aux personnes âgées.

À cet effet, les principes suivants seront instaurés à partir du 1er avril 2009:

— stabilisation des montants du revenu garanti aux personnes âgées sur base du montant de mars 2009;

— maintien du principe de la liaison de ces montants à l'indice des prix à la consommation;

— intégration progressive dans le régime de la GRAPA lorsque le droit au revenu garanti doit être revu à la suite, par exemple, de l'attribution d'une pension ou de l'augmentation des ressources.

La disposition entre en vigueur le 21 avril 2009.

5. Hoofdstuk 5

5.1. Wijziging van de programmawet van 27 april 2007

Artikelen 66 en 67

De voorgestelde wijziging — invoeging van een artikel 49*bis* — heeft tot doel een door de wetgever ongewilde wetgevingstechnische fout recht te zetten. Daarom wordt de inwerkingtreding van artikel 49 van de programmawet van 27 april 2007 vastgelegd op 1 april 2007.

Ter herinnering: de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen behelst een herziening en een harmonisering van het stelsel van socialezekerheidsbijdragen en inhoudingen verschuldigd op de brugpensioenen, de aanvullende vergoedingen bij sommige socialezekerheidsbijdragen en de invaliditeitsuitkeringen. De inwerkingtreding van de nieuwe regeling en de opheffing van de vorige regeling worden vastgelegd op 1 april 2007. Artikel 49 van de programmawet van 27 april 2007 wijzigt evenwel de wet van 27 december 2006. De datum van inwerkingtreding van de nieuwe regeling inzake socialezekerheidsbijdragen wordt niet meer vastgelegd op 1 april 2007, maar kan worden bepaald door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Nationale Arbeidsraad. De programmawet van 27 april 2007 heeft echter geen datum van retroactieve inwerkingtreding op 1 april 2007 bepaald. Vandaar dat voormeld artikel 49 in werking is getreden op 18 mei 2007, hetzij tien dagen na de publicatie van de programmawet van 27 april 2007 op 8 mei 2007. Er bestaat bijgevolg een juridische leemte tussen 1 april en 18 mei 2007. De inwerkingtreding van artikel 49 van de programmawet van 27 april 2007 moet dus worden vastgelegd op 1 april 2007.

III. UITEENZETTING VAN MEVROUW SABINE LARUELLE, MINISTER VAN KMO, ZELFSTANDIGEN, LANDBOUW EN WETENSCHAPSBELEID

A. Zelfstandigen

Titel VI, Hoofdstuk 1, van onderhavig wetsontwerp houdende diverse maatregelen bevat vier maatregelen inzake het sociaal statuut der zelfstandigen

5. Chapitre 5

5.1. Modification de la loi-programme du 27 avril 2007

Articles 66 et 67

La modification proposée — insertion d'un article 49*bis* — a pour objectif de remédier à une erreur technique légistique non voulue par le législateur. À cet effet, l'entrée en vigueur de l'article 49 de la loi-programme du 27 avril 2007 est fixée au 1er avril 2007.

Pour rappel, la loi du 27 décembre 2006, portant des dispositions diverses revoit et harmonise le régime des cotisations de sécurité sociale, les retenues dues sur la prépension, sur les indemnités complémentaires à certaines allocations de sécurité sociale et sur les indemnités d'invalidité. L'entrée en vigueur du nouvel article et l'abrogation de l'ancien est fixée au 1er avril 2007. Toutefois, l'article 49 de la loi-programme du 27 avril 2007 modifie la loi du 27 décembre 2006. La date d'entrée en vigueur du nouveau régime de cotisations de sécurité sociale n'est plus fixée au 1er avril 2007 mais peut être déterminée par le Roi par un arrêté délibéré en Conseil des ministres et après avis du Conseil national du travail. Toutefois, la loi-programme du 27 avril 2007 n'a pas prévu de date d'entrée en vigueur rétroactive au 1er avril 2007. Dès lors, l'article 49 précité est entré en vigueur le 18 mai 2007, soit 10 jours après la publication du 8 mai 2007 de la loi-programme du 27 avril 2007. Il existe donc un vide juridique entre le 1er avril 2007 et le 18 mai 2007. En conséquence, l'entrée en vigueur de l'article 49 de la loi-programme du 27 avril 2007 doit être fixée au 1er avril 2007.

III. EXPOSÉ DE MME SABINE LARUELLE, MINISTRE DES PME, DES INDÉPENDANTS, DE L'AGRICULTURE ET DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE

A. Indépendants

Le Titre VI, Chapitre 1er, du présent projet de Loi portant des dispositions diverses contient quatre mesures en matière de statut social des travailleurs indépendants

Afdeling 1 — Wijziging van de samenstelling van het Algemeen Beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen [Art. 19-20]

Afdeling 1 heeft betrekking op het mandaat van de secretaris van het Algemeen Beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen.

Ze strekt er enerzijds toe de duur van het mandaat op zes jaar te brengen, en anderzijds ervoor te zorgen dat de secretaris wordt benoemd op grond van een voorstel van de voorzitter van het Algemeen Beheerscomité en van de administrateur-generaal van het RSVZ.

Het doel daarvan is die belangrijke functie stabielere te maken.

Afdeling 2 — Betaling van de onvoorwaardelijke pensioenen door de Rijksdienst voor pensioenen [art. 21 tot 24]

Afdeling 2 heeft betrekking op de onvoorwaardelijke pensioenen van de zelfstandigen. Momenteel wordt 90% van de onvoorwaardelijke pensioenen betaald door de Rijksdienst voor pensioenen en 10% door de socialeverzekeringssystemen. Het gaat om iets meer dan 70 000 pensioenen.

Op verzoek van de socialeverzekeringssystemen en de Rijksdienst voor pensioenen strekt de afdeling ertoe ervoor te zorgen dat de Rijksdienst voor pensioenen voortaan alle onvoorwaardelijke pensioenen betaalt.

Afdeling 3 — Pensioenen zelfstandigen — Berekening van het gemiddelde van de indexcijfers der consumptieprijzen [art. 25-26]

Afdeling 3 betreft de berekening door het RSVZ van het pensioenbedrag van de zelfstandigen. Om die berekening te maken gebruikt het RSVZ aanpassingscoëfficiënten voor de inkomsten van de zelfstandigen. Die coëfficiënten worden toegepast volgens bovengrenzen waarvan er één schommelt volgens het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Momenteel gebruikt het RSVZ een fictief gemiddelde dat gebaseerd is op de indexcijfers van september van het voorgaande jaar tot september van het lopende jaar. Om de dossiers nog sneller te kunnen behandelen bepaalt de maatregel dat het fictief gemiddelde voortaan zal zijn gebaseerd op de indexcijfers van april tot april.

Section 1 — Modification de la composition du Comité Général de gestion pour le statut social des travailleurs indépendants. [Art. 19-20]

La section 1 a trait au mandat de secrétaire du Comité Général de gestion pour le statut social des travailleurs indépendants.

Elle vise, d'une part, à porter la durée du mandat à six ans et, d'autre part, à ce que la nomination du secrétaire se fasse sur proposition du président du Comité Général de gestion et de l'Administrateur général de l'INASTI.

L'objectif est d'assurer une plus grande stabilité de cette fonction importante.

Section 2 — Paiement des pensions inconditionnelles par l'Office national des pensions [Art. 21 à 24]

La section 2 concerne les pensions inconditionnelles des travailleurs indépendants. Actuellement, 90% des pensions inconditionnelles sont payées par l'Office national des pensions et 10% le sont par les caisses d'assurances sociales. Il y en a un peu plus de 70 000.

À la demande des caisses d'assurances sociales et de l'Office national des pensions, la section vise à ce que toutes les pensions inconditionnelles soient désormais payées par l'Office national des pensions.

Section 3 — Pensions des travailleurs indépendants — Calcul de la moyenne fictive des indices des prix à la consommation [Art. 25-26]

La section 3 concerne le calcul du montant de la pension des indépendants par l'INASTI. Pour réaliser ce calcul, l'INASTI applique des coefficients d'adaptation aux revenus des indépendants. Ces coefficients sont appliqués en fonction de plafonds, dont l'un fluctue selon l'indice des prix à la consommation.

Actuellement, l'INASTI utilise une moyenne fictive basée sur les indices de septembre de l'année précédente à septembre de l'année en cours. Afin de permettre un traitement encore plus rapide des dossiers, la mesure prévoit que la moyenne fictive sera désormais basée sur les indices d'avril à avril.

Afdeling 4 — Jaarlijkse bijdrage ingesteld ten laste van bepaalde instellingen [Art. 27 tot 29]

De wet van 13 juli 2005 heeft een jaarlijkse bijdrage ingesteld ten laste van bepaalde instellingen waarin een of meer publieke mandatarissen zitting hebben.

De in het kader van die bijdrage door het RSVZ gedragen beheers- en werkingskosten kunnen worden afgetrokken van de bruto-ontvangsten om zo de netto-ontvangsten van die jaarlijkse bijdrage te verkrijgen. Die beheers- en werkingskosten moeten thans worden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een procedure die onpraktisch is gebleken.

Afdeling 4 voorziet erin van die procedure af te zien en de berekening van de beheerskosten toe te vertrouwen aan het RSVZ, onder toezicht van de regeringscommissaris, de bedrijfsrevisoren en het Rekenhof.

B. Veiligheid van de voedselketen

De wet bevat één enkele bepaling inzake voedselveiligheid, artikel 30, dat strekt om de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het FAVV aan te vullen. Dankzij deze bepaling zal het Agentschap de prefinanciering of de financiering ten laste kunnen nemen van de uitgaven voor programma's ter bestrijding van bepaalde ziekten, zoals de vaccinatie tegen blauwtong. De voorwaarden voor deze tegemoetkoming moeten worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en het spreekt vanzelf dat die uitgaven niet mogen overlappen met de uitgaven die door de betreffende begrotingsfondsen worden bekostigd.

IV. INLEIDENDE UITEENZETTING VAN MEVROUW L. ONKELINX, VICE-EERSTE-MINISTER EN MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID

A. Titel 11 — VOLKSGEZONDHEID

Het eerste hoofdstuk van het deel Volksgezondheid van het ontwerp heeft tot doel om de inwerkingtreding te vergemakkelijken van het nationaal akkoord tandartsen-ziekenfondsen in de verschillende arrondissementen. Het ontwerp verlaagt aldus de aansluitingsdrempel van de tandheelkundigen bij dit akkoord van 60% naar 50%, waarbij tegelijk een nationaal aansluitingspercentage van 60% behouden blijft..

Het tweede hoofdstuk, evenals de artikelen 2 en 3 van het ontwerp, gebaseerd op artikel 77 van de Grondwet, verdagen de inwerkingtreding van de twee

Section 4 — Cotisation annuelle à charge de certains organismes [Art 27 à 29]

La loi du 13 juillet 2005 a instauré une cotisation annuelle à charge de certains organismes dans lesquels siègent un ou plusieurs mandataires publics.

Les frais d'administration et de fonctionnement supportés par l'INASTI dans le cadre de cette cotisation peuvent être déduits des recettes brutes, pour obtenir ainsi les recettes nettes de cette cotisation annuelle. Ces frais d'administration et de fonctionnement doivent actuellement être déterminés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, procédure qui s'est avérée impraticable.

La section 4 prévoit de renoncer à cette procédure et de confier le calcul des frais d'administration à l'INASTI, sous le contrôle du commissaire du gouvernement, des réviseurs d'entreprise et de la Cour des Comptes.

B. Sécurité de la chaîne alimentaire

La loi comprend une seule disposition en matière de sécurité alimentaire, à savoir l'article 30, qui a pour but de compléter la loi du 4 février 2000 relative à la création de l'AFSCA. Cette disposition doit permettre à l'Agence de prendre en charge le préfinancement ou le financement des dépenses dans le cadre de programmes de lutte contre certaines maladies, comme par exemple la vaccination contre la fièvre catarrhale du mouton. Les conditions de cette intervention doivent être définies par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et il va de soi que les dépenses ne peuvent faire double emploi avec celles prises en charge par les fonds budgétaires concernés.

IV. EXPOSÉ INTRODUCTIF DE MME L. ONKELINX, VICE-PREMIÈRE MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES ET DE LA SANTÉ PUBLIQUE

A. Titre 11 — SANTÉ PUBLIQUE

Le premier chapitre de la partie Santé publique du projet a pour but de faciliter l'entrée en vigueur de l'accord national dento-mutualiste dans les différents arrondissements. Le projet abaisse ainsi le seuil d'adhésion des praticiens de l'art dentaire à cet accord de 60% à 50%, tout en gardant un taux national d'adhésion de 60%.

Le deuxième chapitre, de même que les articles 2 et 3 du projet fondé sur l'article 77 de la Constitution, reportent l'entrée en vigueur des deux lois du 15 mai

wetten van 15 mei 2007 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg.

Dit moest aanvankelijk in werking treden op 1 januari 2008 en deze datum werd verschoven naar 1 januari 2009 wegens de verlengde periode van lopende zaken.

De Werkgroep die ingesteld werd door de FOD om de uitvoeringsbesluiten voor te bereiden, vond talrijke technische problemen in deze wetten, die zelf problemen zouden opleveren bij de inwerkingtreding ervan. Hij focuste zich uiteindelijk op de opstelling van de ontwerpen van amendement erop.

Naar aanleiding van een nieuw overleg deze zomer met de vijf betrokken sectoren (patiënten, artsen, verzekeraars, ziekenfondsen en ziekenhuizen), kwam het tot een quasi algemene convergentie ten voordele van een systeem van het Franse type, dat een tweewegsysteem is (vrije keuze tussen het Fonds en de rechtbanken), in tegenstelling tot het systeem waarin de wetten van mei 2007 voorzien, dat een éénwegstelsysteem is (vergoeding alleen mogelijk via het Fonds).

De minister heeft derhalve aan de Ministerraad voorgesteld om het dossier op deze basis te heroriënteren, want het geniet van een ruime ondersteuning van de terreinactoren, hetgeen de Ministerraad eind oktober van dit jaar heeft aanvaard. De minister heeft derhalve haar administratie belast met de opmaak van een nieuw voorontwerp van wet in die zin, terwijl er aan het KCE een nieuwe studie over de budgettaire impact van een dergelijk systeem werd gevraagd.

De studie van het KCE wordt verwacht tegen april 2009 en de minister is van plan het ontwerp in de zomer van 2009 in te dienen in het parlement.

Hoofdstuk 3 heeft dan weer betrekking op de gezondheid van de dieren en onrechtstreeks op het welzijn van de dieren. Het betreft een wijziging van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, antihormonale, beta-adrenergische of productiestimulerende werking. Deze wijziging zal het bij afwijking mogelijk maken dat aan landbouwdieren toegelaten diergeneesmiddelen worden voorgeschreven en toegediend die stoffen bevatten met antihormonale werking met het oog op immunocastratie.

De dringendheid wordt gemotiveerd door de noodzaak om de juridische problemen op te heffen in verband met het op de markt brengen en het gebruik van een vaccin van het type «anti-GNRH», bestemd voor de immunosterilisatie van varkens. Dit type vaccin zal inderdaad weldra beschikbaar zijn op de Europese markt en bij gebrek aan een wettelijke basis zal het in België niet kunnen gecommercialiseerd worden. De wijziging waarin dit artikel voorziet, beoogt deze leemte aan te vullen.

2007 relatives à l'indemnisation des dommages liés à des soins de santé.

Celles-ci devaient initialement entrer en vigueur le 1er janvier 2008, date reportée au 1er janvier 2009 en raison de la période prolongée d'affaires courantes.

Le groupe de travail mis en place par le SPF pour préparer les arrêtés royaux d'exécution a relevé de nombreux problèmes techniques de ces lois, qui poseraient problème lors de son entrée en vigueur. Il s'est finalement uniquement focalisé sur la rédaction de projets d'amendements à celles-ci.

À l'occasion d'une nouvelle concertation menée cet été avec les cinq secteurs concernés (patients, médecins, assureurs, mutuelles et hôpitaux), une convergence quasi générale a été observée en faveur d'un système de type français, qui est un système à deux voies (libre choix entre le Fonds et les tribunaux), contrairement au système prévu par les lois de mai 2007, qui prévoient un système à une voie (indemnisation seulement possible via le Fonds).

La ministre a donc proposé au Conseil des ministres de réorienter le dossier sur cette base, qui bénéficie d'un large soutien des acteurs de terrain, ce que le Conseil des ministres a accepté fin octobre de cette année. Elle a dès lors chargé son administration de la rédaction d'un nouvel avant-projet de loi en ce sens, tandis qu'une nouvelle étude de l'impact budgétaire d'un tel système a été demandée au KCE.

L'étude du KCE est attendue pour avril 2009, et la ministre compte déposer le projet au Parlement à l'été 2009.

Le Chapitre 3 concerne quant à lui la santé animale et indirectement le bien-être des animaux. Il s'agit d'une modification de la loi du 15 juillet 1985 relative à l'utilisation de substances à effet hormonal, anti-hormonal, bêta-adrénergique ou stimulateur de production chez les animaux. Cette modification rendra possible, par dérogation, la prescription et l'administration à des animaux d'exploitation de médicaments vétérinaires autorisés contenant des substances à effet antihormonal en vue de l'immunocastration.

L'urgence de la mesure est motivée par la nécessité de lever les problèmes juridiques liés à la mise sur le marché et à l'utilisation d'un vaccin de type «anti-GNRH» destiné à la castration immunologique des porcs. Ce type de vaccin sera en effet bientôt disponible sur le marché européen et faute de base légale adéquate, il ne pourra pas être commercialisé en Belgique. La modification prévue par cet article vise à combler cette lacune.

Wat tot slot de geneesmiddelen betreft, hervormen drie artikelen grondig het begrip beschikbaar of onbeschikbaar geneesmiddel op de markt in het kader van de reglementering betreffende de terugbetaling van de geneesmiddelen, evenals de gevolgen van deze beschikbaarheid of onbeschikbaarheid.

Er wordt een belangrijke verduidelijking aangebracht aan de voorwaarden waaraan een generisch geneesmiddel moet beantwoorden, opdat de referentierugbetaling kan toegepast worden op de originele specialiteit. Vanaf nu vereist de wet de effectieve beschikbaarheid.

Een even belangrijke aanpassing wordt aangebracht aan de gevolgen van het tijdelijk onbeschikbaar zijn van een geneesmiddel, voornamelijk door de introductie van het principe van een «wachtkamer» met een duur van één jaar, die de door het bedrijf verworven rechten in stand houdt. Bepaalde voorwaarden moeten echter door het bedrijf in acht worden genomen, zoals het correct informeren van het Riziv binnen de gevraagde termijn.

Deze aanpassingen hebben tot doel en als voornaamste gevolg de patiënt tegelijk te beschermen tegen de supplementen die te zijnen laste kunnen komen bij de referentierugbetaling en het ontbreken van terugbetaling die thans kan voortkomen uit een tijdelijke onbeschikbaarheid.

Tot slot wordt de wettelijke basis gelegd die aan de Koning de bevoegdheid geeft om de voorwaarden vast te leggen voor het verzamelen en registreren van de persoonlijke gegevens van de patiënt door de apothekers. Dit beantwoordt aan een opmerking van de Raad van State over het koninklijk besluit dat de instructies voor de apothekers grondig herzielt, en dat onder meer regels invoert inzake de verkoop via het internet en regels in verband met de farmaceutische zorg die door de apotheker verstrekt wordt.

B. Titel 17 — SOCIALE ZAKEN

Onderhavige titel bevat een aantal bepalingen die dringend zijn om diverse redenen maar voornamelijk ter verzekering van de rechtszekerheid.

De verschillende teksten werden opgemaakt in overleg met de bevoegde openbare instellingen van sociale zekerheid en de opmerkingen van de Raad van State werden gevolgd.

1. De gezinsbijslag (artikelen 203 tot en met 218)

De artikelen met betrekking tot de gezinsbijslag hebben uitsluitend betrekking op bestaande rechten

Enfin, en matière de médicaments, trois articles réforment en profondeur la notion de médicament disponible ou indisponible sur le marché dans le cadre de la réglementation relative au remboursement des médicaments, ainsi que les conséquences de cette disponibilité ou indisponibilité.

Une clarification majeure est apportée aux conditions que doit remplir un générique afin que le remboursement de référence soit appliqué à la spécialité originale. La disponibilité effective est dorénavant demandée par la loi.

Une adaptation tout aussi importante est apportée aux conséquences d'une indisponibilité temporaire d'un médicament, principalement par l'introduction d'un principe de «chambre d'attente» d'une durée d'un an qui maintient les droits acquis pour la firme. Certaines conditions doivent cependant être respectées par la firme, comme une information de l'INAMI correcte et dans le délai demandé.

Ces adaptations ont pour but et pour effet principal de protéger le patient à la fois des suppléments qui pourraient être mis à sa charge dans le remboursement de référence et de l'absence de remboursement qui peut découler actuellement d'une indisponibilité temporaire.

Enfin, la base légale donnant au Roi pouvoir de fixer les modalités de collecte et d'enregistrement des données personnelles du patient par les pharmaciens est prise. Ceci répond à une remarque du Conseil d'État sur l'arrêté royal révisant en profondeur les instructions pour les pharmaciens, qui introduit entre autres des règles quand à la vente via internet et des règles relatives aux soins pharmaceutiques délivrés par le pharmacien.

B. Titre 17 — AFFAIRES SOCIALES

Le présent titre comprend une série de dispositions qui sont urgentes pour diverses raisons, dont la principale est la nécessité de garantir la sécurité juridique.

Les différents textes ont été préparés en concertation avec les institutions publiques de sécurité sociale compétentes et il a été tenu compte des remarques du Conseil d'État.

1. Les allocations familiales (articles 203 à 218 inclus)

Les articles relatifs aux allocations familiales concernent exclusivement des droits existants et n'ont

zonder nieuwe in het leven te roepen. De maatregelen waarop de nieuwe bepalingen betrekking hebben werden destijds en naar gelang van het geval, hetzij voor advies, hetzij ter informatie aan het Beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers voorgelegd. Dit zijn de belangrijkste :

— artikel 204 zorgt ervoor dat de éénoudergezinnen die vroeger recht hadden op gewaarborgde gezinsbijslag en aan het werk gaan, dezelfde inkomensgrenzen genieten als de werklozen en gepensioneerden bedoeld in artikel 42*bis* van de gecoördineerde wetten op de kinderbijslag van de werknemers. Eens deze wetswijziging is goedgekeurd, genieten alle éénoudergezinnen ongeacht hun werksituatie van hetzelfde inkomensplafond namelijk 2 060,91 €. Voor de éénoudergezinnen die aan het werk zijn, werd dit geregeld bij het koninklijk besluit van 28 september 2008 tot wijziging van het bedrag van de bijslag bedoeld in artikel 41 van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Voor de werklozen, gepensioneerden, invaliden en personen met een handicap werd dit geregeld bij het koninklijk besluit van 28 september 2008 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2004 tot uitvoering van de artikelen 42*bis* en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

— artikelen 205 tot 207 : Het Grondwettelijk Hof is in zijn arrest nr. 145/2008 van 30 oktober 2008 van mening dat artikel 42*bis* van de gecoördineerde wetten, doordat het de niet uitkeringsgerechtigde werklozen uitsluit van het genot van de verhoogde kinderbijslag, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt en bovendien ook artikel 2 van het Verdrag inzake de rechten van het kind schendt.

Met andere woorden : deze bepaling schendt de grondwettelijke principes van gelijkheid en non-discriminatie, evenals het principe dat op internationaal niveau tot regel werd verheven en dat verbiedt dat een kind gediscrimineerd wordt op basis van de juridische status van zijn ouders.

Volgens het Hof moet men zich op het niveau van de status van de kinderen die kinderbijslag genieten de vraag stellen of er al dan niet sprake van discriminatie.

Vanuit die gezichtshoek bekeken kan men het weigeren van de verhoogde kinderbijslag aan de kinderen van niet uitkeringsgerechtigde werklozen niet rechtvaardigen, terwijl net het ontbreken van een werkloosheidsvergoeding van aard is om de situatie van deze gezinnen nog hachelijker te maken dat die in welke de gezinnen van uitkeringsgerechtigde werklozen zich bevinden.

Om dit te verhelpen stelt men de toekenning voor van de verhoogde kinderbijslag van artikel 42*bis* van

pas vocation à en créer de nouveaux. Les mesures figurant dans les nouvelles dispositions ont été, à l'époque et selon le cas, présentées, soit pour avis, soit pour information, au Comité de gestion de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés. Je vous cite les plus importants :

— l'article 204 veille à ce que les familles monoparentales qui avaient droit auparavant aux prestations familiales garanties et qui reprennent un travail, soient soumises aux mêmes plafonds de revenus que les chômeurs et les pensionnés visés à l'article 42*bis* des lois coordonnées sur les allocations familiales des travailleurs salariés. Une fois cette modification légale approuvée, toutes les familles monoparentales bénéficieront, quelle que soit leur situation professionnelle, du même plafond de revenus, à savoir 2 060,91 €. Pour les familles monoparentales qui travaillent, c'est réglé par l'arrêté royal du 28 septembre 2008 modifiant le montant des allocations visées à l'article 41 des lois coordonnées du 19 décembre 1939 concernant les allocations familiales pour les travailleurs salariés. Pour les chômeurs, les pensionnés, les invalides et les personnes handicapées, c'est réglé par l'arrêté royal du 28 septembre 2008 modifiant l'arrêté royal du 26 octobre 2004 exécutant les articles 42*bis* et 56, § 2, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

— les articles 205 à 207 : la Cour constitutionnelle considère dans son arrêt n° 145/2008 du 30 octobre 2008 que l'article 42*bis* des lois coordonnées, en ce qu'il exclut les chômeurs non indemnisés du bénéfice du supplément d'allocations familiales, est contraire aux articles 10 et 11 de la Constitution et viole, de surcroît, l'article 2 de la Convention relative aux droits de l'enfant.

En d'autres termes, cette disposition enfreint les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination ainsi que le principe, consacré au niveau international, qui interdit qu'un enfant soit discriminé sur la base de la situation juridique de ses parents.

Selon la Cour, c'est au niveau de la situation des enfants qui sont les bénéficiaires des allocations familiales qu'il convient de s'interroger sur l'existence ou non d'une discrimination.

Dans cette optique, on ne peut justifier que le supplément d'allocations familiales soit refusé aux enfants de chômeurs non indemnisés alors que l'absence d'allocation de chômage est précisément de nature à rendre la situation de ces familles encore plus précaire que celle des familles de chômeurs indemnisés.

Afin d'y remédier, on propose d'octroyer le supplément d'allocations familiales visé à l'article 42*bis*

de gecoördineerde wetten aan de niet uitkeringsgerechtigde volledig werklozen onder dezelfde voorwaarden als voor de uitkeringsgerechtigde werklozen. Dit voorstel werd unaniem beslist in het beheerscomité van 2 december 2008.

Artikel 205 kent het recht op de sociale toeslag waarin het gewijzigde artikel 42*bis* van de Kinderbijslagwet voorziet, toe aan alle volledig werklozen, uitkeringsgerechtigd of niet, die voldoen aan de voorwaarden die aan dat recht zijn verbonden. Dit zal verder geconcretiseerd worden in het koninklijk besluit van 25 februari 1994.

Artikel 206 brengt, door het begrip « gedeeltelijk werkloze » te vervangen door « tijdelijk werkloze », de gewijzigde tekst in overeenstemming met de werkloosheidsreglementering.

— artikel 208 vult de wijzigingen aan die zijn ingevoerd door de programmawet(I) van 27 december 2006. De voormalige genieters van de gewaarborgde gezinsbijslag zullen indien ze aan het werk gaan, tevens gedurende acht kwartalen het sociaal supplement behouden.

— artikel 209 geeft aan de gemachtigde van de minister uitdrukkelijk de mogelijkheid het bedrag van de kinderbijslag te bepalen bij de toekenning van een afwijking voor een kind dat opgevoed wordt of studeert in het buitenland. De administratieve praktijk waardoor het bedrag van de kinderbijslag kan worden verminderd naargelang van de kosten van scholing in het land waar het kind wordt opgevoed of studeert, wordt zo wettelijk verankerd.

— de artikelen 211 en 212 duiden in geval van volle adoptie van een kind door twee personen van hetzelfde geslacht de oudste van de twee adoptanten aan als de rechthebbende en als de bijslagtrekkende.

— artikel 212 voert in de wettekst de overheersende rechtspraak in die stelt dat de administratieve aanwijzing van de vader als bijslagtrekkende en de rechterlijke aanwijzing van de bijslagtrekkende in het belang van het kind, gelden voor de toekomst.

— de artikelen 214 en 215 voeren in de wetgeving van de gewaarborgde gezinsbijslag het begrip « feitelijk gezin » in, naar het voorbeeld van de werknemersregeling.

— artikel 216 voert omwille van de coherentie in de regeling van de gewaarborgde gezinsbijslag nieuwe toepassingen in naar analogie met bepalingen van de kinderbijslagregeling voor werknemers.

des lois coordonnées aux chômeurs complets non indemnisés et ce, suivant les mêmes conditions que celles relatives aux chômeurs indemnisés. Cette proposition a été approuvée à l'unanimité par le comité de gestion le 2 décembre 2008.

L'article 205 consacre l'octroi du supplément social prévu à l'article 42*bis* modifié des lois relatives aux allocations familiales à tout chômeur complet, indemnisé ou non, qui répond aux conditions requises pour en bénéficier. La disposition sera concrétisée dans l'arrêté royal du 25 février 1994.

L'article 206 remplace la notion de « chômeur partiel » par celle de « chômeur temporaire » afin de mettre le texte modifié en concordance avec la réglementation régissant l'assurance chômage.

— l'article 208 complète les modifications introduites par la loi-programme(I) du 27 décembre 2006. S'ils travaillent, les anciens bénéficiaires des prestations familiales garanties conserveront aussi le supplément social pendant huit trimestres.

— l'article 209 donne expressément au délégué du ministre la possibilité de fixer le montant des allocations familiales en cas de dérogation octroyée en faveur d'un enfant qui est élevé ou étudie à l'étranger. La pratique administrative selon laquelle le montant des allocations familiales peut être réduit en fonction du coût des études dans le pays où l'enfant est élevé ou étudie, est ainsi ancrée légalement.

— les articles 211 et 212 précisent qu'en cas d'adoption plénière d'un enfant par deux personnes de même sexe, c'est l'adoptant le plus âgé qui est l'allocataire et l'attributaire.

— l'article 212 vise à transcrire dans le texte légal la position de la jurisprudence dominante qui considère que la désignation administrative du père comme allocataire et la désignation judiciaire de l'allocataire dans l'intérêt de l'enfant valent pour le futur.

— les articles 214 et 215 introduisent dans la législation relative aux prestations familiales garanties la notion de « ménage de fait », à l'instar de ce qui a déjà été réalisé dans le régime des salariés.

— l'article 216 prévoit, dans le régime des prestations familiales garanties, de nouvelles applications par analogie avec des dispositions prévues dans le régime des travailleurs salariés et ce, dans un souci de cohérence.

2. De bepalingen betreffende de inning van de sociale zekerheidsbijdragen (artikelen 219 tot en met 223)

De artikelen 219 en 220 voeren het advies van het beheerscomité van de sociale zekerheid van 21 november laatstleden uit. De werkgever, die in de plaats van zijn werknemer of aan zijn werknemer een bedrag betaalt als terugbetaling van een door de werknemer opgelopen verkeersboete tijdens de uitoefening van zijn arbeidsovereenkomst, wordt onderworpen aan een solidariteitsbijdrage van 33 %.

Deze terugbetaling zal namelijk via een aanvulling van artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijk zekerheid der arbeiders, niet meer als loon beschouwd worden.

Het is echter niet de bedoeling om hierdoor de werkgever aan te moedigen om zijn werknemers aan te zetten tot het begaan van overtredingen om bepaalde deadlines te halen.

De sociale partners sluiten de verkeersboetes voortvloeiend uit de toestand van het rijdend materieel en de conformiteit van de lading uit. Welke boetes viseren ze dan wel?

1° verkeersboetes voortvloeiend uit een zware verkeersovertreding (overtredingen van de 3e en 4e graad) en verkeersboetes van minimaal 150 euro voortvloeiend uit een snelheidsovertreding;

2° verkeersboetes voortvloeiend uit een lichte verkeersovertreding (overtredingen van de 1e en 2e graad) en verkeersboetes van minder dan 150 euro voortvloeiend uit een snelheidsovertreding. Een bedrag van 150 euro op jaarbasis wordt in dit geval vrijgesteld van de solidariteitsbijdrage.

Op verkeersboetes voortvloeiend uit de toestand van het rijdend materieel en de conformiteit van de lading is de solidariteitsbijdrage niet verschuldigd.

3. De bepalingen betreffende de uitbetaling van de vergoeding inzake beroepsziekten (artikelen 224 en 225).

Op heden wordt bij overlijden van de gerechtigde de vergoeding inzake beroepsziekten en het Asbestfonds enkel aan de samenwonende erfgenamen uitbetaald en wel in deze volgorde:

1. de echtgenoot;
2. de samenwonende kinderen;

2. Les dispositions concernant la perception des cotisations de sécurité sociale (articles 219 à 223 inclus)

Les articles 219 et 220 exécutent l'avis du comité de gestion de la sécurité sociale du 21 novembre dernier. L'employeur qui paie en lieu et place de son travailleur ou rembourse à ce dernier un montant correspondant à une amende de roulage encourue par le travailleur dans l'exercice de son contrat de travail est soumis à une cotisation de solidarité de 33 %.

Ce remboursement cessera d'être considéré comme un salaire et ce, par le biais d'un ajout à l'article 19, § 2, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 portant exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Le but n'est évidemment pas d'encourager les employeurs à inciter leurs travailleurs à commettre des infractions afin de respecter certains délais.

Les partenaires sociaux excluent les amendes de roulage découlant de l'état du matériel roulant et de la conformité du chargement. Quelles amendes visent-ils donc?

1° les amendes de roulage découlant d'une infraction routière grave (infractions des 3e et 4e degré) et les amendes de roulage de minimum 150 euros découlant d'un excès de vitesse;

2° les amendes de roulage découlant d'une infraction routière légère (infractions des 1er et 2e degré) et les amendes de roulage de moins de 150 euros découlant d'un excès de vitesse. Un montant de 150 euros sur base annuelle est dans ce cas exonéré de la cotisation de solidarité.

La cotisation de solidarité n'est pas due sur les amendes de roulage venant du matériel roulant et de la conformité du chargement.

3. Les dispositions concernant le paiement de l'indemnité pour les maladies professionnelles (articles 224 et 225).

Aujourd'hui, l'indemnité pour les maladies professionnelles et le Fonds amiante en cas de décès du bénéficiaire n'est payée qu'aux héritiers cohabitants, et ce, dans l'ordre suivant:

1. le conjoint;
2. les enfants cohabitants;

3. elke andere persoon met wie de rechthebbende samenwoont.

In de toekomst wordt de wettelijk samenwonende op dezelfde voet behandeld als de echtgenoot en wordt in vierde instantie uitbetaald aan de niet-samenwonende erfgenamen die zich manifesteren binnen de zes maanden na het overlijden.

4. Dienst voor Overzeese sociale zekerheid (artikelen 226 tot en met 228)

Deze bepalingen brengen twee wijzigingen aan in de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid. Enerzijds wordt het aantal leden van het beheerscomité verminderd.

Anderzijds wordt het toepassingsgebied verengd. In de huidige versie van artikel 12 van de wet kan iedereen die een beroepsactiviteit uitoefent buiten de Europese Unie aansluiten bij de DOSZ, ongeacht de nationaliteit en ongeacht het al dan niet bestaan van een band met België.

In het verslag dat op 15 februari 2006 werd voorgelegd, heeft het Rekenhof de aandacht gevestigd op de anomalieën waartoe deze huidige formulering zou kunnen leiden.

Om die reden stelt dit ontwerp voor om aan personen die geen onderdanen zijn van lidstaten van de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland nog steeds de mogelijkheid te bieden om zich te verzekeren bij de overzeese sociale zekerheid, op voorwaarde dat zij tewerkgesteld zijn door de Belgische Staat, gemeenschappen of gewesten of in een onderneming die zijn maatschappelijke zetel in België heeft.

5. Rijksdienst voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (artikelen 229 en 230)

Om het mogelijk te maken op te treden tegen gevallen van sociale fraude door rechthebbenden, zonder hierbij aan de rechten van de personen ten laste te raken, wordt in artikel 219 het laatste lid van artikel 164 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in die zin aangepast.

3. toute autre personne avec qui le bénéficiaire cohabite.

À l'avenir, le cohabitant légal sera traité sur le même pied que l'époux(se) et les héritiers non cohabitants seront indemnisés en quatrième lieu s'ils se manifestent dans les six mois après le décès.

4. Office de sécurité sociale d'Outre-mer (articles 226 à 228)

Ces dispositions apportent deux modifications à la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'Outre-mer. D'une part, le nombre de membres du comité de gestion est diminué.

D'autre part, les dispositions en question réduisent le champ d'application. Dans la version actuelle de l'article 12 de la loi, toute personne qui exerce une activité professionnelle en dehors de l'Union européenne peut adhérer à l'OSSOM, quelle que soit sa nationalité et qu'il y ait ou non un lien avec la Belgique.

Dans son rapport présenté le 15 février 2006, la Cour des comptes attirait l'attention sur les anomalies auxquelles pourrait mener, selon elle, la formulation actuelle.

Pour ces raisons, le projet en discussion propose de continuer à offrir aux personnes qui ne sont pas des ressortissants de l'Espace économique européen ou de la Suisse la possibilité de s'assurer auprès de la sécurité sociale d'Outre-mer, à condition qu'elles soient employées par l'État belge, les régions ou les communautés ou par une entreprise dont le siège social est établi en Belgique.

5. Institut national d'assurance maladie-invalidité (articles 229 et 230)

Afin d'avoir la possibilité d'intervenir en cas de fraude sociale commise par des bénéficiaires, sans pour autant porter atteinte aux droits des personnes à charge, l'article 219 adapte dans ce sens le dernier alinéa de l'article 164 de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités.

V. UITEENZETTING VAN DE HEER PAUL MAGNETTE, MINISTER VAN DUURZAME ONTWIKKELING, ENERGIE, LEEFMILIEU EN CONSUMENTENZAKEN

Artikel 110 heft de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten op. De markt waarop de koolstofkredieten worden verhandeld, verandert enorm en is zeer competitief. De regering heeft de verbintenis aangegaan om de Belgische verplichtingen in het kader van het Kyoto-protocol gedeeltelijk na te komen door middel van de aankoop van koolstofkredieten. Er zijn reeds twee overheidsopdrachten inzake de aankoop van koolstofkredieten afkomstig van projecten inzake het *Clean Development Mechanism* uitgeschreven. Ze hebben talrijke hinderpalen aan het licht gebracht, onder meer wat betreft het gebrek aan flexibiliteit van de te volgen procedure en de duur ervan, die niet is aangepast aan de specifieke kenmerken van de koolstofmarkt, waar alles zeer snel verloopt.

Aan het huidige ritme van aankoop, is een termijn van twintig jaar vereist om het volume van 12,27 miljoen kredieten te bereiken waartoe de regering zich tegen 2012 verbonden heeft. Bovendien dreigt de prijs van het koolstofkrediet tot in 2012 jaarlijks met 15 % te stijgen. In juni 2008 lag de prijs van het koolstofkrediet op de secundaire markt hoger dan 22 euro.

Deze prijsstijging leidt tot de overschrijding van de gemiddelde prijs die het mogelijk zou maken binnen de beperkingen van de begroting van de federale verbintenis te blijven.

Momenteel is de federale regering erin geslaagd 33,33 % van haar totale verbintenis te bereiken door de aankoop van 3,4 miljoen gegarandeerde koolstofkredieten en 0,7 miljoen niet-gegarandeerde koolstofkredieten over een periode van twee jaar (2006 — 2008).

VI. UITEENZETTING VAN MEVROUW JOËLLE MILQUET, VICE-EERSTEMINISTER EN MINISTER VAN WERK EN VAN GELIJKE KANSEN

De artikelen 187 tot 189 strekken ertoe koninklijk besluit nr. 181 tot oprichting van een Fonds ter aanwending van de bijkomende loonmatiging voor de tewerkstelling op te heffen en een nieuwe rechtsgrond in het leven te roepen voor het koninklijk besluit van 22 september 1989 tot bevordering van de tewerkstelling in de non-profitsector.

Naar aanleiding van de goedkeuring van een koninklijk besluit over de bevordering van de tewerkstelling van risicogroepen, heeft de Raad van State

V. EXPOSÉ DE M. PAUL MAGNETTE, MINISTRE DU DÉVELOPPEMENT DURABLE, L'ENERGIE, LE CLIMAT ET LA PROTECTION DES CONSOMMATEURS

L'article 110 modifie la loi du 24 décembre 1993 relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, fournitures et services. Le marché de l'achat de crédits de carbone est extrêmement changeant et compétitif. Or, le gouvernement a pris l'engagement de remplir les obligations belges dans le cadre du Protocole de Kyoto en partie à travers l'achat de crédits de carbone. Deux marchés publics destinés à l'achat de crédits en provenance des mécanismes de développement propre ont déjà été lancés. Ils ont révélé de nombreux obstacles, un manque de flexibilité de la procédure et de sa durée qui n'est pas adaptée aux conditions du marché carbone, très rapide.

Si nous continuons à suivre ce rythme d'achat, il faudra vingt ans pour atteindre le volume de 12,27 millions de crédits auquel s'est engagé le gouvernement d'ici 2012. En outre, le prix du crédit de carbone menace d'augmenter annuellement de 15 % d'ici 2012. En juin 2008, le prix du crédit de carbone sur le marché secondaire était supérieur à 22 euros.

Cette hausse des prix entraîne le dépassement du prix moyen qui permettrait de rester dans les limites du budget de l'engagement fédéral.

Actuellement, le gouvernement fédéral est parvenu à réaliser 33,33 % de son engagement total par l'achat de 3,4 millions de crédits carbone garantis et de 0,7 million de crédits carbone non garantis sur une période de deux ans (2006-2008).

VI. EXPOSÉ DE MME JOËLLE MILQUET, VICE-PREMIÈRE MINISTRE ET MINISTRE DE L'EMPLOI ET DE L'ÉGALITÉ DES CHANCES

Les articles 187 à 189 visent l'abrogation de l'arrêté royal n° 181 créant un Fonds en vue de l'utilisation de la modération salariale complémentaire pour l'emploi et la création d'une nouvelle base légale pour l'arrêté royal du 22 septembre 1989 portant promotion de l'emploi dans le secteur non-marchand.

À l'occasion de l'adoption d'un projet d'arrêté royal concernant les initiatives en faveur de la promotion de l'emploi des groupes à risques, le Conseil d'État a en

evenwel geoordeeld dat de rechtsgrond ontoereikend was.

De artikelen 187 tot 189 maken een einde aan alle rechtsonzekerheid. Koninklijk besluit nr. 181 wordt opgeheven omdat het geen bestaansreden meer heeft.

De artikelen 190 tot 198 bekrachtigen de nieuwe doorbraak als gevolg van het akkoord dat de sociale partners hebben gesloten op 22 oktober 2008, met het oog op een betere kwaliteit van de arbeidsovereenkomsten in de wereld van de dienstencheques.

De afwijkingen die de wet van 20 juli 2001 betreffende de dienstencheques ten opzichte van de arbeidsovereenkomstenwet van 3 juli 1978 toestaat, worden zoveel mogelijk beperkt. Het onderscheid tussen werknemers A en B wordt opgeheven, dat wil zeggen tussen degenen die werkloosheidsuitkeringen of bijkomende sociale hulp ontvangen en de anderen (artikelen 190 en 191).

Artikel 192 heft de afwijkingen van de arbeidsovereenkomstenwet af die er waren inzake de proeftijd en de opzeggingstermijn. Voor de overeenkomsten van onbepaalde tijd wordt de proeftijd van 3 dagen afgeschaft, alsook de mogelijkheid om de arbeidsovereenkomst eenzijdig te beëindigen met een opzegtermijn van zeven dagen. Voortaan zullen de klassieke regels gelden.

Artikel 193 bevat de regels voor de arbeidsovereenkomst met dienstencheques van bepaalde tijd. Die regels zijn dezelfde voor elke arbeidsovereenkomst met dienstencheques. De mogelijkheid om opeenvolgende overeenkomsten te sluiten, wordt beperkt tot drie maanden. Tevens moet elke arbeidsverrichting voortaan minstens drie uur duren. Een werkgever die een werknemer met dienstencheques langer in dienst houdt dan de maximum toegestane periode van drie maanden, zal ermee worden geconfronteerd dat de overeenkomst automatisch onder de regels van de overeenkomst van onbepaalde tijd valt.

Artikel 194 bevat de regels voor de arbeidsovereenkomst met dienstencheques van onbepaalde tijd. Voor werknemers die geen aanvullende werkloosheidsuitkeringen genieten wordt een minimum arbeidstijd van een halftijdse baan vastgelegd en voor de anderen een arbeidstijd van een derde, met de mogelijkheid voor de Koning om dat minimum te verhogen.

Artikel 199 gaat over het educatief verlof. Het is een technische maatregel. Voortaan krijgen de werkgevers de terugbetaling van de uitgaven sneller.

De artikelen 200 en 201 gaan over het behoud van tewerkstellingsmaatregelen in geval van herstructurering of juridische transformatie van de werkgever. Men gaat ervan uit dat die hulp aan de werknemer

effet estimé que le fondement juridique n'était pas suffisant.

Les articles 187 à 189 mettent fin à toute insécurité juridique. L'arrêté royal n° 181 est abrogé puisqu'il n'a plus de raison d'être.

Les articles 190 à 198 consacrent les nouvelles avancées provenant de l'accord des partenaires sociaux conclu le 22 octobre 2008 et visant l'amélioration de la qualité des contrats de travail dans le monde des titres-services.

Sont limitées au maximum les dérogations que la loi du 20 juillet 2001 sur les titres-services autorise par rapport à la loi du 3 juillet 1978 relative au contrat de travail. La distinction entre travailleurs A et B est supprimée, c'est-à-dire entre ceux qui ont un chômage ou une aide sociale complémentaire et les autres (articles 190 et 191).

L'article 192 supprime les dérogations à la loi sur le contrat de travail qui existaient en matière de période d'essai et de préavis. Pour les contrats à durée indéterminée, on supprime la période d'essai de 3 jours, ainsi que la possibilité de rompre unilatéralement le contrat de travail moyennant un préavis de sept jours. Les règles classiques s'appliqueront désormais.

L'article 193 précise les règles applicables au contrat de travail à titres-services pour une durée déterminée. Ces règles sont les mêmes pour tout contrat de travail à titres-services. La possibilité de conclure des contrats successifs est limitée à trois mois. Par ailleurs, dorénavant, toutes les prestations devront avoir une durée minimum de trois heures. Enfin, l'employeur qui poursuit l'occupation d'un travailleur à titres-services au-delà de la période maximale autorisée de trois mois verra le contrat régi automatiquement par les règles du contrat à durée indéterminée.

L'article 194 précise les règles applicables au contrat titres-services conclu pour une durée indéterminée. Est notamment prévue une durée minimale de mi-temps pour le travailleur ne bénéficiant pas d'un complément de chômage et de tiers-temps pour les autres, avec possibilité pour le Roi d'augmenter ce minimum.

L'article 199 a trait au congé-éducation. C'est une disposition technique. Désormais, les employeurs pourront obtenir le remboursement des dépenses dans un délai plus court.

Les articles 200 et 201 ont trait au maintien des aides à l'emploi en cas de restructuration ou de transformation juridique de l'employeur. Ces aides sont considérées comme liées à l'employé et non à

gebonden is en niet aan de onderneming. Ongeacht de verandering in de non-profitwereld, blijven maatregelen die aan de werknemer gebonden zijn, zoals Activa, enz. behouden.

Artikel 202 bekrachtigt een overeenkomst tussen de sociale partners. Het koninklijk besluit betreffende de inwerkingtreding en de organisatie van de bepalingen inzake opleiding werd laattijdig goedgekeurd en daarom konden sommige werkgevers hun sociale balans en hun collectieve overeenkomsten niet tijdig aanpassen. Het zou dus onrechtvaardig zijn hen te straffen voor hun opleidingsinspanningen in 2007.

Er werd bijgevolg beslist de opleidingsverbintenissen uit te stellen. De inspanningen die in 2007 en 2008 hadden moeten worden geleverd, worden uitgesteld tot 2009 en 2010, en komen bovenop de verbintenissen van die jaren.

VII. ALGEMENE BESPREKING

De heer Claes benadrukt dat de plaatselijke besturen die in het verleden al veel hebben bijgedragen omdat zij veel personeel vast benoemd hebben, in tegenstelling tot besturen die met veel contractuelen werken, niet gestraft mogen worden voor deze houding. Hij hoopt dat de minister met dit principe rekening zal houden.

Minister Arena stelt dat de voorliggende wijzigingen geen probleem zullen vormen. Het gaat over een vraag van de plaatselijke besturen die vragen niet bestraft te worden in geval van een overstap van pool 1 naar pool 2 omdat er geen werkelijk vertrek uit de solidariteit is, enkel een overstap van een gesolidariseerd stelsel naar een ander.

De vraag kan worden gesteld hoe men er in de toekomst erin kan slagen de pensionering van de personeelsleden van de plaatselijke besturen te financieren, gelet op het dalende aantal statutairen en het stijgende aantal contractuelen, zonder de besturen die met veel statutairen werken te straffen in het geheel van het solidaire stelsel. Minister Arena deelt mee dat er momenteel met de gemeenten overlegd wordt om een systeem uit te werken dat dit kan voorkomen.

Betreffende het gewaarborgd inkomen stelt de heer Claes vast dat de overgang van het gewaarborgd inkomen feitelijk het bevroren is van het niveau van het gewaarborgd inkomen, plus indexering. Eigenlijk is het de bedoeling dat mensen overstappen naar IGO. Dat kan gebeuren bij toekenning van een pensioen of een ander voordeel. Aangezien het gaat om personen die reeds 65 jaar zijn en reeds hun pensioen genieten, zal de toekenning van een pensioen niet meer zo vaak voorkomen. Hoeveel personen bevinden er zich nog in

l'entreprise. Dès lors, quel que soit le changement dans le monde non-marchand, les mesures liées au travailleur telles que Activa, etc. sont maintenues.

L'article 202 consacre un accord entre partenaires sociaux. L'arrêté royal relatif à l'entrée en vigueur et l'organisation des dispositions en matière de formation ayant été adopté tardivement, certains employeurs n'ont pu adapter leurs bilans sociaux ni leurs conventions collectives à temps. Il aurait donc été injuste de les sanctionner pour leurs efforts en matière de formation en 2007.

Il a ainsi été décidé de reporter les engagements en matière de formation. Les efforts qui auraient dû être faits en 2007 et 2008 sont reportés en 2009 et 2010, en plus des engagements propres à ces années.

VII. DISCUSSION GÉNÉRALE

M. Claes souligne que les administrations locales qui ont déjà beaucoup cotisé dans le passé parce qu'elles occupaient un grand nombre d'agents nommés à titre définitif, contrairement aux administrations qui emploient de nombreux contractuels, ne peuvent pas être sanctionnées pour ce comportement. Il espère que la ministre tiendra compte de ce principe.

La ministre Arena déclare que les modifications proposées ne poseront pas de problème. Les administrations locales demandent à ne pas être sanctionnées en cas de transfert du pool 1 au pool 2, ce transfert ne constituant pas une réelle sortie de la solidarité, mais seulement un transfert d'un régime solidarisé à un autre.

La question se pose de savoir comment l'on parviendra à financer à l'avenir la mise à la retraite des membres du personnel des administrations locales, compte tenu de la baisse du nombre de statutaires et de la hausse du nombre de contractuels, sans que les administrations occupant de nombreux statutaires ne soient sanctionnées dans l'ensemble du système de solidarité. La ministre Arena annonce qu'une concertation est menée actuellement avec les communes en vue d'élaborer un système permettant d'éviter ce problème.

En ce qui concerne le revenu garanti, M. Claes constate que le transfert du revenu garanti consiste en fait à geler le niveau du revenu garanti en y ajoutant une indexation. En réalité, l'objectif est que les intéressés soient intégrés dans le régime de la GRAPA, ce qui passe par l'attribution d'une pension ou d'un autre avantage. Comme il s'agit de personnes ayant déjà atteint l'âge de 65 ans et bénéficiant déjà d'une pension, il n'arrivera plus si souvent qu'une pension leur soit attribuée. Combien y a-t-il de personnes qui

het stelsel van gewaarborgd inkomen? Vroeger was het bovendien de gewoonte een extra verhoging bovenop de indexering toe te kennen aan de personen die het gewaarborgd inkomen genoten. Worden zij daar nu van uitgesloten? Is het ook bepaald dat de betrokken diensten automatisch een berekening maken voor de personen die wensen over te stappen van het oude naar het nieuwe systeem? Indien de diensten geregeld een overzicht ter beschikking zouden stellen, zou dit de betrokkenen kunnen aanmoedigen sneller de overstap te maken.

Minister Arena deelt mee dat in oktober 2008 12 944 personen het gewaarborgd inkomen genoten. De personen die zich in dit oude systeem bevinden, hebben steeds de mogelijkheid een aanvraag in te dienen om over te stappen naar het nieuwe systeem. De maatregelen die worden genomen tot herwaardering van het IGO hebben geen betrekking op het oude systeem, hoewel het principe van de koppeling van deze bedragen aan de index van de consumptieprijzen behouden wordt. Het is immers de bedoeling iedereen stap voor stap te integreren in het IGO-systeem. De uitdoving van het oude systeem van gewaarborgd inkomen is niet mogelijk indien het steeds volledig mee evolueert met het nieuwe systeem van de IGO.

Inzake de overstap van het oude naar het nieuwe systeem, verduidelijkt minister Arena dat de diensten enkel een berekening maken op aanvraag van de betrokkene. Dit gebeurt dus niet automatisch. Het enige dat vandaag automatisch gebeurt, is een aanvraag tot verkrijgen van het IGO voor de personen van wie het pensioen lager ligt dan het minimumpensioen, automatisch.

VIII. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Amendement nr. 1

Artikel 197/1 (nieuw)

Mevrouw Vanlerberghe dient een amendement (nr. 1) (stuk Senaat, n° 4-1051/2) dat ertoe strekt in titel 16, hoofdstuk 2, eerste afdeling, een artikel 197/1 (nieuw) in te voegen, tot aanvulling van artikel 3 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques.

Dit amendement strekt ertoe eenoudergezinnen twee dienstencheques gratis te geven bij aankoop van tien dienstencheques. Eenoudergezinnen zijn immers economisch gezien het meest kwetsbaar en komen snel onder de armoedegrens terecht. Het is voor deze ouders bovendien erg moeilijk om gebruik te maken van de verschillende systemen voor tijds-krediet en dus om werk en gezinsleven op elkaar af te stemmen.

relèvent encore du régime du revenu garanti? Auparavant, on octroyait habituellement aux bénéficiaires du revenu garanti une majoration supplémentaire en plus de l'indexation. Ces personnes seront-elles désormais privées de cette majoration? Est-il également prévu que les services concernés fassent automatiquement un calcul pour les personnes désireuses de passer de l'ancien au nouveau régime? Si les services transmettaient régulièrement un relevé, cela inciterait peut-être les intéressés à effectuer le transfert plus rapidement.

La ministre Arena précise que 12 944 personnes bénéficiaient du revenu garanti au mois d'octobre 2008. Les personnes relevant de l'ancien régime ont toujours la possibilité d'introduire une demande pour passer au nouveau régime. Les mesures prises en vue de revaloriser la GRAPA ne concernent pas l'ancien régime, bien que l'on maintienne le principe de la liaison des montants de l'ancien régime à l'indice des prix à la consommation. En effet, le but est d'intégrer progressivement tout le monde dans le régime de la GRAPA. L'ancien régime du revenu garanti ne disparaîtra pas s'il suit toujours exactement la même évolution que le nouveau régime de la GRAPA.

Pour ce qui est du passage de l'ancien au nouveau régime, la ministre Arena précise que les services font un calcul uniquement à la demande de l'intéressé. Ce n'est donc pas automatique. Le seul automatisme qui existe actuellement concerne les personnes dont la pension est inférieure à la pension minimale, pour lesquelles la demande d'obtention de la GRAPA est introduite automatiquement.

VIII. DISCUSSION DES ARTICLES

Amendement n° 1

Article 197/1 (nouveau)

Mme Vanlerberghe dépose un amendement n° 1 (Doc. Sénat, n° 4-1051/2) visant à insérer au titre 16, chapitre 2, section 1ère, un article 197bis (nouveau) complétant l'article 3 de l'arrêté royal du 12 décembre 2001 relatif aux chèques-services.

Cet amendement vise à octroyer aux familles monoparentales deux chèques-service gratuits pour dix chèques-service achetés. Les familles monoparentales sont effet les plus vulnérables sur le plan économique et elles tombent rapidement sous le seuil de pauvreté. En outre, il est très difficile pour ces parents de recourir aux différents systèmes de crédit-temps et par conséquent très difficile de concilier travail et vie de famille.

Mevrouw Milquet, minister van Werk en Gelijke Kansen, wijst erop dat dit amendement reeds in de Kamer werd ingediend. Zoals zij aan de volksvertegenwoordigers al uitlegde, heeft de regering 1,5 miljoen euro uitgetrokken voor nieuwe sociale maatregelen inzake de dienstencheques. Het amendement is interessant en de regering zal er in januari 2009 rekening mee houden bij de uitwerking van nieuwe maatregelen.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

Amendement nr. 2

Artikel 198

Mevrouw Vanlerberghe dient amendement nr. 2 in (Stuk Senaat, nr. 4-1051/2) dat ertoe strekt artikel 198 aan te vullen teneinde artikel 197*bis* inwerking te laten treden op 1 januari 2009.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

Amendement nr. 3

Artikel 202/1 tot 202/5 (nieuw)

De dames Vanlerberghe en Temmerman dienen een amendement in (nr. 3) (Stuk Senaat, nr. 4-1051/2) dat ertoe strekt in titel 16, hoofdstuk 2, een nieuwe afdeling 5 in te voegen, met het opschrift « Adoptieverlof » en bestaande uit de artikelen 202/1 tot 202/5 (nieuw).

Mevrouw Vanlerberghe legt uit dat het amendement uitvoert wat de minister in haar beleidsnota bepaalt inzake de aanpassing van de regelgeving betreffende het adoptieverlof.

Mevrouw Milquet, minister van Werk en Gelijke Kansen, legt uit dat in overleg met de voorzitter van de commissie Sociale Aangelegenheden is beslist om de verschillende thematische verloven — adoptieverlof, moederschapsverlof, vaderschapsverlof, ... — te bespreken tijdens een commissievergadering in januari 2009. Het probleem is dus niet de inhoud van het amendement, maar de werkwijze, waarbij de voorkeur wordt gegeven aan een algemene discussie over alle soorten verlof.

Mevrouw Vanlerberghe is verbaasd aangezien het punt wordt aangehaald in de beleidsnota van de minister. Waarom moet worden gewacht op een commissievergadering?

Mme Milquet, ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, rappelle que cet amendement a déjà été déposé à la Chambre. Comme elle l'a expliqué aux députés, le gouvernement a prévu un montant de 1,5 millions pour prendre de nouvelles mesures sociales concernant les chèques-service. L'amendement est intéressant et le gouvernement le prendra en considération en janvier 2009 quand il élaborera de nouvelles mesures.

L'amendement n° 1 est rejeté par 9 voix contre 1 et 1 abstention.

Amendement n° 2

Article 198

Mme Vanlerberghe dépose un amendement n° 2 (Doc. Sénat, n° 4-1051/2) visant à compléter l'article 198 afin de fixer la date d'entrée en vigueur de l'article 197*bis* au 1er janvier 2009.

L'amendement n° 2 est rejeté par 9 voix contre 1 et 1 abstention.

Amendement n° 3

Article 202/1 à 202/5 (nouveaux)

Mmes Vanlerberghe et Temmerman déposent un amendement n° 3 (Doc. Sénat, n° 4-1051/2) visant à insérer au titre 16, chapitre 2, une section 5 nouvelle intitulée « Congé d'adoption » et composée des articles 202/1 à 202/5 (nouveaux).

Mme Vanlerberghe explique que cet amendement donne exécution à ce que le ministre prévoit dans sa note de politique, concernant les adaptations à apporter à la réglementation relative au congé d'adoption.

Mme Milquet, ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, explique qu'en concertation avec la présidente de la commission des Affaires sociales, il a été décidé de discuter des différents congés thématiques — congé d'adoption, congé de maternité, congé de paternité, etc. — lors d'une réunion de commission au mois de janvier 2009. Le problème ici ne tient pas au contenu de l'amendement mais à la méthode de travail, la préférence ayant été donnée à une discussion générale sur tous les types de congé.

Mme Vanlerberghe s'étonne puisque le point est détaillé dans la note de politique de la ministre. Pourquoi faut-il attendre une réunion de commission?

De minister antwoordt dat de senatoren hierover heel wat wetsvoorstellen hebben ingediend. De democratie vraagt dat het werk van het parlement wordt gerespecteerd. De commissie Sociale Aangelegenheden is bovendien al begonnen met de evaluatie van de situatie, zoals bepaald in het regeerakkoord. De voorwaarden voor een diepgaand debat zijn dus vervuld.

Mevrouw Delvaux wijst erop dat de Senaat de bespreking over het adoptieverlof reeds heeft aangevat en verbaast zich erover dat mevrouw Vanlerberghe dit amendement niet heeft ingediend tijdens de bespreking. De senator is het niet eens met wat wordt voorgesteld en vindt dat dit amendement niet thuishoort in de bespreking van het wetsontwerp houdende diverse bepalingen.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 1 stem bij 1 onthouding.

IX. STEMMINGEN

Het geheel van de artikelen 4 tot 6, 19 tot 30, 53 tot 67, 95 tot 105, 110 tot 112 en 187 tot 230 die aan de commissie Sociale Aangelegenheden zijn toegewezen, wordt aangenomen met 9 tegen 3 stemmen.

Dit verslag wordt eenparig goedgekeurd door de 9 aanwezige leden.

De rapporteur,
Christiane VIENNE.

De voorzitter,
Nahima LANJRI.

*
* *

De teksten van de door de commissie aangenomen artikelen zijn dezelfde als die overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers (stukken Kamer, nr. 52-1608/19 - 2008/2009).

De commissie beslist evenwel de volgende tekstverbeteringen aan te brengen aan het wetsontwerp houdende de diverse bepalingen (I):

Artikel 102

In de Nederlandse tekst artikel 102 wordt de zin « In artikel 168*bis* van dezelfde wet, » vervangen door de zin « In artikel 168*bis*, tweede lid, van dezelfde wet, ».

La ministre réplique que de nombreuses propositions de loi ont été déposées par des sénateurs sur ces thèmes. C'est aussi une preuve de démocratie que de respecter le travail du Parlement. En outre, la commission des Affaires sociales a déjà procédé à une évaluation de la situation, comme c'était prévu dans l'accord de gouvernement. Les conditions sont donc réunies pour un débat approfondi.

Mme Delvaux signale que la discussion sur le congé d'adoption a déjà été entamée au Sénat et elle s'étonne car Mme Vanlerberghe n'a pas déposé cet amendement au moment de la discussion. La sénatrice marque son désaccord avec ce qui est proposé et elle estime que cet amendement n'a pas sa place dans la discussion sur le projet de loi portant des dispositions diverses.

L'amendement n° 3 est rejeté par 9 voix contre 1 et 1 abstention.

IX. VOTES

L'ensemble des articles 4 à 6, 19 à 30, 53 à 67, 95 à 105, 110 à 112 et 187 à 230 dont la commission des Affaires sociales a été saisie, sont adoptés par 9 voix contre 3 voix.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 9 membres présents.

La rapporteuse,
Christiane VIENNE.

La présidente,
Nahima LANJRI.

*
* *

Les textes des articles adoptés par la commission, sont identiques aux textes du projet de loi transmis par la Chambre des représentants (doc. Chambre, n° 52-1608/19 - 2008/2009).

La commission décide encore d'apporter les corrections de texte suivantes au projet de loi portant dispositions diverses I :

Article 102

Dans le texte néerlandais, à l'article 102, les mots « In artikel 168*bis* van dezelfde wet, » sont remplacés par les mots « In artikel 168*bis*, tweede lid, van dezelfde wet ».

Artikel 196

In artikel 196 wordt de verwijzing naar «de inwerkingtreding van dit hoofdstuk» vervangen door de verwijzing naar «de inwerkingtreding van deze afdeling».

Artikel 197

In artikel 197 wordt de verwijzing naar «de inwerkingtreding van dit hoofdstuk» vervangen door de verwijzing naar «de inwerkingtreding van deze afdeling».

Artikel 218

In artikel 218 worden de volgende tekstverbeteringen aangebracht:

de verwijzing naar artikel 198 wordt vervangen door de verwijzing naar artikel 208;

de verwijzing naar artikel 206 wordt vervangen door de verwijzing naar artikel 216.

Article 196

À l'article 196, la référence à «l'entrée en vigueur du présent chapitre» est remplacée par la référence à «l'entrée en vigueur de la présente section».

Article 197

À l'article 197, la référence à «l'entrée en vigueur du présent chapitre» est remplacée par la référence à «l'entrée en vigueur de la présente section».

Article 218

À l'article 218, les corrections de texte suivantes sont apportées :

le renvoi à l'article 198 est remplacé par le renvoi à l'article 208;

le renvoi à l'article 206 est remplacé par le renvoi à l'article 216.